

nōndum introductā, substantia ipsa esse su-
um sortiri nequit. Patet itaque, quod destru-
cta potentia materiæ proxima, non statim et
iam destruatur esse individuale substantiæ
materialis, & per consequens illa hujus Indi-
viduationis principium esse non possit.

§.17 Deinceps contra sententiā præfectā ita
argumentantur: *Si materia non est hæc nume-
rò, nisi quatenus actione agentis potentia pro-
xima est capax hujus vel illius quantitatis, se-
quitur necessariò, ut quoniam juxta sententi-
am Thomistarum, materia in qualibet gene-
ratione est capax nova numero quantitatis,
qua novam formam substancialē consequi-
tur, in qualibet generatione non sit eadem nu-
mero materia, ac proinde non eadem maneat
in regenita, qua fuit in corrupta. Sed conse-
quens est absurdum. E. & antecedens. Con-
sequentia per se clara est. Absurditas autem
consequentis inde probatur, quia isto pacto
non daretur idem commune subjectum, in
quo terminus ad quem succederet termino
à quo*